

LEGEA nr. 21 din 1 martie 1991 (*republicată*)

cetățeniei române

EMITENT • PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 98 din 6 martie 2000

Data intrării în vigoare 06-03-2000

Notă *) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 192/1999 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, dându-se articolelor o noua numerotare.

Legea cetățeniei române nr. 21/1991 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 6 martie 1991.

Capitolul 1 Dispoziții generale

Articolul 1

Cetățenia română este legătură și apartenența unei persoane fizice la statul român.

Cetățenii români sunt egali în fața legii; numai ei vor fi admiși în funcțiile publice civile și militare.

Cetățenii României se bucura de protecția statului român.

Articolul 2

Modurile de dobândire și de pierdere a cetățeniei române sunt cele prevăzute în prezenta lege.

Articolul 3

Încheierea, declararea nulității, anularea sau desfacerea căsătoriei între un cetățean român și un străin nu produce efecte asupra cetățeniei soților.

Capitolul 2 Dobândirea cetățeniei române

Articolul 4

Cetățenia română se dobândește prin:

- a) naștere;
- b) adopție;
- c) acordare la cerere.

A. Prin naștere

Articolul 5

Copiii născuți pe teritoriul României, din părinți cetățeni români, sunt cetățeni români.

Sunt, de asemenea, cetățeni români cei care:

- a) s-au născut pe teritoriul statului român, chiar dacă numai unul dintre părinți este cetățean român;
- b) s-au născut în străinătate și ambii părinți sau numai unul dintre ei are cetățenia română.

Copilul găsit pe teritoriul statului român este cetățean român, dacă nici unul dintre părinți nu este cunoscut.

B. Prin adopție

Articolul 6

Cetățenia română se dobândește de către copilul cetățean străin sau fără cetățenie prin adopție, dacă adoptatorii sunt cetățeni români, iar adoptatul nu a împlinit vârsta de 18 ani.

În cazul în care numai unul dintre adoptatori este cetățean român, cetățenia adoptatului minor va fi hotărâtă, de comun acord, de către adoptatori. În situația în care adoptatorii nu cad de acord, instanța judecătorească competentă să încuviințeze adopția va decide asupra cetățeniei minorului, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Dacă adopția se face de către o singură persoană, iar aceasta este cetățean român, minorul dobândește cetățenia adoptatorului.

Articolul 7

În cazul declarării nulității sau anulării adopției, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat că nu a fost niciodată cetățean român, dacă domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate.

În cazul desfacerii adopției copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani pierde cetățenia română pe data desfacerii adopției, dacă acesta domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate.

C. Prin acordare la cerere

Articolul 8

Cetățenia română se poate acorda, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin, dacă îndeplinește următoarele condiții:

- a)** s-a născut și domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României sau, deși nu s-a născut pe acest teritoriu, locuiește în mod legal, continuu și statornic pe teritoriul statului român de cel puțin 7 ani sau, în cazul în care este căsătorit cu un cetățean român, de cel puțin 5 ani;
- b)** dovedește prin comportarea și atitudinea sa loialitate față de statul și de poporul român;
- c)** a împlinit vârsta de 18 ani;
- d)** are asigurate mijloacele legale de existență;
- e)** este cunoscut cu o buna comportare și nu a fost condamnat în țara sau în străinătate pentru o infracțiune care îl face nedemn de a fi cetățean român;
- f)** cunoaște limba română și posedă notiuni elementare de cultura și civilizație românească, în măsura suficientă pentru a se integra în viața socială;
- g)** cunoaște prevederile Constituției României.

Termenele prevăzute la alin. 1 lit. a) pot fi reduse până la jumătate în cazul în care solicitantul este o personalitate recunoscută pe plan internațional.

Articolul 9

Copilul născut din părinți cetățeni străini sau fără cetățenie și care nu a împlinit vârsta de 18 ani dobândește cetățenia română o dată cu părinții săi.

În cazul în care numai unul dintre părinți dobândește cetățenia română, părinții vor hotărî, de comun acord, cu privire la cetățenia copilului. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Copilul dobândește cetățenia română pe aceeași dată cu părintele sau.

Articolul 10

Cetățenia română se poate acorda și persoanei care a avut această cetățenie și care cere redobândirea ei, cu păstrarea cetăteniei străine și stabilirea domiciliului în țara sau cu menținerea acestuia în străinătate, dacă îndeplinește în mod corespunzător condițiile prevăzute la art. 8 lit. b), c) și e).

Părinții care se repatriază și solicita redobândirea cetăteniei române hotărăsc și în privința cetăteniei copiilor lor minori. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Redobândirea cetăteniei de către unul dintre soți nu are nici o consecință asupra cetăteniei celuilalt soț. Soțul cetățean străin sau fără cetățenie al persoanei care se repatriază și redobândește cetățenia română poate cere dobândirea cetăteniei române în condițiile prezentei legi.

Capitolul 3

Procedura acordării cetăteniei române

Articolul 11

Aprobarea cererilor de acordare a cetăteniei române se face prin hotărâre a Guvernului care apreciază, în acest sens, asupra propunerilor ministrului justiției.

Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Articolul 12

Cererea de acordare a cetăteniei române se face personal sau prin mandatar cu procura specială și autentică și va fi însoțită de acte care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege.

Articolul 13

Cererea de acordare a cetăteniei române se adresează comisiei pentru constatarea condițiilor de acordare a cetăteniei, care funcționează pe lângă Ministerul Justiției.

Comisia, formată din 5 magistrați de la Tribunalul București, este desemnată, pe o perioadă de 4 ani, de președintele acestei instanțe.

Președintele comisiei este magistratul cu funcția cea mai mare sau, la funcții egale, magistratul cu cea mai mare vechime în funcție.

Comisia are un secretariat condus de un consilier din Ministerul Justiției, desemnat de ministru.

Articolul 14

Comisia dispune, pe cheltuiala petitionerului, publicarea în extras a cererii de acordare a cetăteniei române în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Examinarea cererii de către comisie se va putea face numai după trecerea a 30 de zile de la data publicării acesteia.

Articolul 15

În vederea soluționării cererii, comisia poate dispune:

- a) completarea actelor, precum și orice explicații din partea petitionerului;
- b) solicitarea de relații de la orice autorități;
- c) citarea oricărei persoane care ar putea da informații folositoare.

Articolul 16

Autoritățile publice care dețin date sau informații din care rezultă ca solicitantul nu întrunește condițiile legale pentru acordarea cetățeniei sunt obligate să le comunice comisiei.

Orice persoană poate face întâmpinare la comisia prevăzută la art. 13, cu privire la cererea de obținere a cetățeniei române, în cazul prevăzut la alin. 1.

Articolul 17

După examinarea cererii comisia va întocmi un raport pe care îl va înainta, împreună cu cererea de acordare a cetățeniei române, ministrului justiției.

În raport se va menționa, în mod obligatoriu, dacă sunt sau nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea cetățeniei.

Articolul 18

Pe baza raportului comisiei ministrul justiției va prezenta Guvernului proiectul de hotărâre pentru acordarea cetățeniei.

În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile cerute de lege pentru acordarea cetățeniei, pe baza raportului comisiei ministrul justiției va comunica aceasta petitionerului.

Articolul 19

Persoana căreia i se acordă cetățenia română, potrivit art. 8 și 10, cu stabilirea domiciliului în țara, depune în termen de 6 luni, în fața ministrului justiției sau a secretarului de stat delegat anume în acest scop, jurământul de credință față de România.

Jurământul are următorul conținut:

"Jur să fiu devotat patriei și poporului român, să apar drepturile și interesele naționale, să respect Constituția și legile României."

Persoana care a obținut cetățenia română în condițiile prevăzute la art. 10, cu menținerea domiciliului în străinătate, va depune jurământul de credință în fața șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular al României din țara în care domiciliază.

Articolul 20

Cetățenia română se dobândește pe data depunerii jurământului de credință.

După depunerea jurământului ministrul justiției ori, după caz, șeful misiunii diplomatice sau al oficiului consular va elibera persoanei căreia i s-a acordat cetățenia română un certificat constatator.

Capitolul 4

Dovada cetățeniei române

Articolul 21

Dovada cetățeniei române se face cu buletinul de identitate sau, după caz, cu cartea de identitate, pasaportul ori cu certificatul prevăzut la art. 20 alin. 2.

Cetățenia copilului până la vârsta de 14 ani se dovedește cu certificatul sau de naștere, însoțit de buletinul ori cartea de identitate, după caz, sau pasaportul oricăruia dintre părinți.

În cazul în care copilul este înscris în buletinul sau în cartea de identitate, după caz, ori în pasaportul unuia dintre părinți, dovada cetățeniei se face cu oricare dintre aceste acte.

Dacă dovada cetățeniei copilului până la vârsta de 14 ani nu se poate face în condițiile alineatului precedent, dovada se va putea face cu certificatul eliberat de organele de evidență a populației.

Dovada cetățeniei copiilor găsiți se face, până la vârsta de 14 ani, cu certificatul de naștere.

Articolul 22

În caz de nevoie misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României eliberează, la cerere, dovezi de cetățenie pentru cetățenii români aflați în străinătate.

Capitolul 5

Pierderea cetățeniei române

Articolul 23

Cetățenia română se pierde prin:

- a) retragerea cetățeniei române;

b) aprobarea renunțării la cetățenia română;

c) în alte cazuri prevăzute de lege.

A. Prin retragerea cetățeniei române

Articolul 24

Cetățenia română se poate retrage persoanei care:

a) aflată în străinătate, săvârșește fapte deosebit de grave prin care vătăma interesele statului român sau lezează prestigiul României;

b) aflată în străinătate, se înrolează în forțele armate ale unui stat cu care România a rupt relațiile diplomatice sau cu care este în stare de război;

c) a obținut cetățenia română prin mijloace frauduloase.

Cetățenia română nu poate fi retrasă persoanei care a dobândit-o prin naștere.

Articolul 25

Retragerea cetățeniei române nu produce efecte asupra cetățeniei soțului sau copiilor persoanei căreia i s-a retras cetățenia.

B. Prin aprobarea renunțării la cetățenia română

Articolul 26

Pentru motive temeinice se poate aproba renunțarea la cetățenia română persoanei care a împlinit vârsta de 18 ani și care:

a) nu este învinuită sau inculpată într-o cauză penală ori nu are de executat o pedeapsă penală;

b) nu este urmărită pentru debite către stat, persoane fizice sau juridice din țara sau, având astfel de debite, le achită ori prezintă garanții corespunzătoare pentru achitarea lor;

c) a dobândit ori a solicitat și are asigurarea că va dobândi o altă cetățenie.

Articolul 27

Pierderea cetățeniei române prin aprobarea renunțării nu produce nici un efect asupra cetățeniei soțului sau copiilor minori.

Cu toate acestea, în cazul în care ambii părinți obțin aprobarea renunțării la cetățenia română, iar copilul minor se afla împreună cu ei în străinătate ori părăsește împreună cu ei țara, minorul pierde cetățenia română o dată cu părinții săi, iar dacă aceștia au pierdut cetățenia română la date diferite, pe ultima dintre aceste date. Copilul minor care, pentru a domicilia în străinătate, părăsește țara după ce ambii părinți au pierdut cetățenia română pierde cetățenia română pe data plecării sale din țară.

Dispozițiile alineatului precedent se aplică în mod corespunzător și în cazul în care numai unul dintre părinți este cunoscut sau este în viață.

Copilul minor, încredințat prin hotărâre judecătorească părintelui care are domiciliul în străinătate și care renunță la cetățenie, pierde cetățenia română pe aceeași dată cu părintele căruia i-a fost încredințat și la care locuiește, cu condiția obținerii acordului celuilalt părinte, cetățean român.

În situațiile prevăzute la alin. 2, 3 și 4 copilului care a împlinit vârsta de 14 ani i se cere consimțământul.

C. Alte cazuri de pierdere a cetățeniei române

Articolul 28

Copilul minor, cetățean român, adoptat de un cetățean străin, pierde cetățenia română, dacă, la cererea adoptatorului sau, după caz, a adoptatorilor, dobândește cetățenia acestora în condițiile prevăzute de legea străină. Minorului care a împlinit vârsta de 14 ani i se cere consimțământul.

Data pierderii cetățeniei române în condițiile alin. 1 este data dobândirii de către minor a cetățeniei adoptatorului.

În cazul declarării nulității sau anulării adopției, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat că nu a pierdut niciodată cetățenia română.

Articolul 29

În cazul declarării nulității sau anulării adopției, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat că nu a pierdut niciodată cetățenia română.

Cetățenia română se pierde și în cazul în care filiația s-a stabilit numai față de un părinte cetățean străin, celălalt părinte rămânând necunoscut.

Data pierderii cetățeniei române în condițiile alin. 1 și 2 este data stabilirii filiației copilului.

Capitolul 6

Procedura retragerii cetățeniei române și aprobării renunțării la cetățenia română

Articolul 30

Guvernul României dispune prin hotărâre retragerea cetățeniei române sau, după caz, aprobarea renunțării la cetățenia română, apreciind asupra propunerii ministrului justiției, făcută potrivit procedurii prevăzute la art. 13-18.

Articolul 31

Orice autoritate sau persoana care are cunoștința de existența unui motiv pentru retragerea cetățeniei române poate sesiza, în scris, comisia de pe lângă Ministerul Justiției, având obligația să producă dovezile de care dispune. Comisia sesizată poate cere date sau informații de la orice autoritate sau persoana care are cunoștința despre existența situației prevăzute la art. 24.

Articolul 32

Cererea de renunțare la cetățenia română se face personal sau prin mandatar cu procura specială și autentică și se depune la comisia care funcționează pe lângă Ministerul Justiției, care va proceda potrivit prevederilor art. 13-18.

Articolul 33

Data pierderii cetățeniei române prin retragere sau prin aprobarea renunțării la aceasta este data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului.

Capitolul 7

Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 34

Sunt și rămân cetățeni români persoanele care au dobândit și au păstrat această cetățenie potrivit legislației anterioare.

Articolul 35

Foștii cetățeni români care, înainte de data de 22 decembrie 1989, au pierdut cetățenia română din diferite motive o pot redobândi la cerere, în baza unei declarații autentificate, în străinătate, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, iar în țară, la notarul public, chiar dacă au alta cetățenie și nu își stabilesc domiciliul în România.

Beneficiază de dispozițiile alin. 1 și cei cărora li s-a ridicat cetățenia română fără voia lor sau din alte motive neimputabile lor, precum și descendenții acestora.

Articolul 36

Cererile privind acordarea cetățeniei române și aprobarea renunțării la cetățenia română sunt supuse unei taxe prevăzute de lege.

Prin derogare de la prevederile alin. 1, redobândirea cetățeniei române potrivit prevederilor art. 35 este scutită de plată taxelor consulare.

Articolul 37

Persoanele cărora li s-a acordat cetățenia română, potrivit legii, au toate drepturile și libertățile, precum și obligațiile prevăzute prin Constituție și prin legile țării pentru cetățenii români.

Articolul 38

Cetățenia română cu titlu de "cetățenie de onoare" se poate acorda unor străini pentru servicii deosebite aduse țării și națiunii române, la propunerea Guvernului, fără nici o alta formalitate, de către Parlamentul României.

Persoanele care au dobândit cetățenia de onoare se bucura de toate drepturile civile și politice recunoscute cetățenilor români, cu excepția dreptului de a alege și de a fi ales și de a ocupa o funcție publică.

Articolul 39

Pentru situațiile în care se cere consimțământul minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, acesta trebuie făcut în forma unei declarații autentice date în fața notarului public.

Articolul 40

Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României*).

Cererile aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor rezolva în conformitate cu prevederile acesteia. Condițiile de dobândire a cetățeniei române rămân supuse reglementărilor în vigoare la data depunerii cererii.

Notă *) A se vedea și data intrării în vigoare a actului normativ modificator.

Articolul 41

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abroga [Legea nr. 24/1971](#) - Legea cetățeniei române, [Decretul-lege nr. 137/1990](#) privind unele dispoziții referitoare la cetățenia română, prevederile art. 3 și ale [art. 8 din Decretul-lege nr. 7/1989](#) privind repatrierea cetățenilor români și a foștilor cetățeni români, precum și orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi.
